

Bojovat až do konce

JL
AA
ŠIŘKŘÍŽ
UU
BB

Kolikrát jsme si již říkali, že my křesťané jsme voláni k tomu, abychom byli svatí. To znamená, abychom žili všechny ctnosti: pokoru, lásku, víru, mírnost, pořádnost, naději, čistotu, cudnost, poslušnost... A je jich ještě o mnoho víc! Když ale zpytujeme své svědomí a jsme k sobě upřímní, zjišťujeme, jak málo se nám to daří.

Až jednou budeš mít pocit, že bojuješ už tak dlouho, a přitom jsi nedosáhl žádného pokroku, připomeň si jedno základní pravidlo: zde na zemi nikdy nebudeme zcela svatí, zcela bez hříchu. To až jednou v nebi. V průběhu pozemského života musíme bojovat proti svým slabostem a hříšným sklonům. Nikdo nám nesliboval, že po několika letech „výcviku“ se staneme světci. Zde na zemi budeme bojovat až do konce života.

Zamiluj se do Panny Marie. To je moje rada, jak učinit náš pozemský boj příjemnější a účinnější. Ve chvílích slabosti ji chyt za ruku a popros o pomoc. Ve chvílích, kdy budeš v pokušení myslet si, jak jsi dokonalý křesťan, vzpomeň si na její pokoru. Častokrát v průběhu dne jí pošli střelnou modlitbu, krátké, ale upřímné vyznání lásky.

Je možné, že se někdy stane, že se budeš považovat za lepšího, než jsou tvoji kamarádi. Být ministrantem je velká čest a důstojná služba, která však s sebou může přinést pýchu. Ministrant je oblečený do pěkného liturgického oděvu, pohybuje se v blízkosti oltáře, kam jinak nikdo nesmí, asistuje knězi před zrakou mnoha lidí ve chvílích, kdy Kristus sestupuje na oltář. Může si pak připadat důležitý. Může se považovat

Ilustrace Libuše Mocová

za něco víc, než je jeho kamarád v la-vici. V tu chvíli však již neslouží Bohu, ale své pýše.

Ve chvílích pokušení takové pýchy si vzpomeň na Pannu Marii. Jak důležité měla poslání... a přitom byla všem úplně skrytá. A také na svoje hříchy. Člověk, který má tolik chyb jako já a ty, nemá na co být pyšný. A jsme opět na začátku. Proti svým chybám budeme bojovat až do konce života. To není důvod ke smutku, ale k radosti. Budeme-li se pevně držet Panny Marie, budeme sice padat, protože jsme slabí, ale vždy vstaneme.

Tak tedy: do boje!

Liturgické okénko – Eucharistická modlitba (pokračování) otec David Henzl

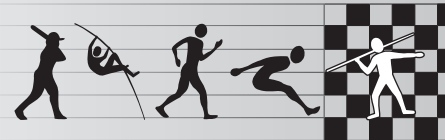
...smyslem této modlitby je, děti, abychom se všichni spojili s Kristem ve vyznání velikých činů Božích a v přinesení oběti. Eucharistickou modlitbu můžeme rozdělit do několika částí. Když vezmeme do ruky misál a otevřeme ho, jeho střední část je zvláštní kniha, ve které ji najdeme. Každá kniha má předmluvu, kde autor nebo někdo jemu blízký popisuje její záměr a zkrácený obsah. Není tomu jinak ani v tomto případě. Začíná takzvanou pre-fací (praefatio – latinsky předmluva), ve které kněz jménem Božího lidu oslavuje Boha vzdáváním díky za celé dílo vykopení nebo jeho části podle liturgické doby. Odpovídáme společným voláním Svatý, Svatý, Svatý... Víme, že dary, které přinášíme k oběti, jsou proměněny skrze působení Ducha Svatého, proto ho vzýváme v epiklesi (epikalein – přivolávat, svolávat), aby je proměnil a také aby neposkvrněná oběť byla ke spásě těm, kteří na ní budou mít účast při svatém přijímání. Následuje zpráva o ustanovení a proměnění oběti při Poslední večeři, kdy se Ježíš dal apoštolům jako pokrm a nápoj skrze proměnění chleba ve své Tělo a a vína ve svou Krev a

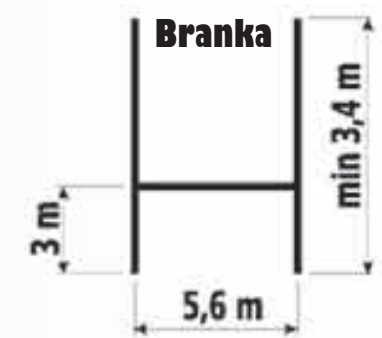
také jim dal příkaz, aby nepřetržitě slavili toto tajemství. To se odráží v následné anamnesi, ve které doznívá vzpomínka na jeho pozené utrpení, slavné vzkříšení a nanebevstoupení.

Ježíš se za nás obětoval a stále obětuje, proto se i my tomu chceme učít. Odevzdáváme Jeho oběť Otci skrze Ducha Svatého, abychom uměli podle jeho vzoru odevzdávat a obětovat sami sebe a tak spolupracovat na sjednocení s Bohem a mezi sebou, aby Bůh byl všechno ve všech. Prosby během této modlitby vyjadřují, že eucharistie se slaví ve společenství s celou církví jak nebeskou, tak pozemskou a že oběť se přináší jak za živé, tak i za mrtvé. V závěrečné doxologii (doxologiein – oslavovat) oslavujeme Boha s vděčností, že všechno se děje skrze něho, s ním a v něm. K tomu dáváme svůj souhlas společným zvoláním: Amen (tak at' se stane).

To jsou tedy, děti, jednotlivé části eucharistické modlitby, které mají svůj řád a smysl. My si je připomínáme, abychom je při každé mši svaté vnímali, a dovedli je tak lépe vědomě prožívat.

Ragby

Vzdálenost mezi dvěma brankovými tyčemi je 5,6 m. Břevno je umístěno mezi dvě brankové tyče tak, že jeho horní hrana je 3 m od země.

V ragby proti sobě nastupují dvě družstva. Jako ve fotbale se hraje na dva poločasy s přestávkou, po které se mění strany. Vítězem utkání je družstvo, které dosáhlo vyššího počtu bodů.

Na začátku zápasu (a po každém dosaženém bodu) se uskutečňuje výkop. Jako ve fotbale se výkop provádí ze středu. Hráč, který vykopává, musí nejdříve pustit míč z ruky na zem a poté kopnout po prvním odrazu.

Po výkopu může kterýkoli hráč do míče kopnout, zvednout ho a běžet s ním nebo skládat k zemi protivníka, který drží míč. V ragby se tedy hraje rukama i nohama.

První zajímavost nastává při přihrávání. Míč se spoluhráči nemůže hodit směrem dopředu. Přihrávka dopředu je v ragby zakázána.

Při porušení pravidel se provádějí volné a trestné kopy. Rozehrávají se v místě přestupku.

Soupeř s míčem se smí zdržet uchopením rukama kolem trupu nebo kolem nohou. Při prorážení dopředu smí útočník, který nese míč, narážet do protivníka rameny (ne loktem!). Pokud míč přejde podélnoú čáru mimo hřiště, rozehrává se aut.

Co dodat závěrem? Důležité je vyrobit branku, která bude co nejvíce podobná té na obrázku. Potom již můžete hrát, pouze myslete na bezpečnost svou i svých protihráčů! Mnohdy totiž nevítejší silnější, ale šikovnější.

Skórování

Pětka (položení) – 5 bodů

Pokud útočící hráč položí míč do soupeřova brankoviště.

Trestná pětka – 5 bodů

Pokud hráč mohl dosáhnout pětky, ale soupeř se dopustil faulu, je přiznána trestná pětka.

Branka po pětce – 2 body

Pokud hráč položí pětku, ještě kope jeho tým na branku. Buď z místa, nebo kopem z odrazu.

Branka z trestného kopu – 3 body

Hráč dosáhne branky kopem na branku z trestného kopu.

Branka kopem z odrazu – 3 body

Hráč upustí míč z ruky na zem a kopne ho po prvním odrazu do branky.

Marek Novák

